

Haber-Yorum

Rohingya Krizinin Temel Nedenleri

Haber:

Myanmar'daki ordu destekli hükümet, Bangladeş'teki 300.000'den fazla Rohingya mültecinin daha önce Arakan Eyaleti'nde ikamet eden kişiler olduğunu tespit ettiğini açıkladı ve güvenlik koşulları düzelir düzelmez bu kişilerin geri dönüşünü kabul edeceğini belirtti. Dokuzuncu yılına girmesiyle birlikte kriz, 2017'deki askerî harekâtın 700,000'den fazla Rohingya'yı sınırı geçmeye zorlamasıyla başlamıştı.

2018 tarihli yeniden yapılanma anlaşmasına rağmen, Myanmar'daki 2021 askeri darbesinin ardından istikrarsızlığın kötüleşmesi ve Arakan Ordusu ile devam eden savaş nedeniyle planlar hâlâ askıda. Aynı zamanda dış yardımlardaki kesintilerin devam etmesi ve kamplardaki koşulların kötüleşmesi, birçok mülteciyi güvenlik arayışıyla Malezya ve Endonezya'ya doğru tehlikeli bir deniz yolculukları yapmaya sevk ediyor.

Yorum:

Rohingya mülteci krizi, tünelin sonunda herhangi bir ışık görünmeden dokuzuncu yılına girmiştir. Myanmar, Bangladeş'teki 300.000'den fazla mülteciyi geri dönüş için incelediğini iddia etse de, geri dönüş süreci askeri rejimin çıkarları uğruna ördüğü bir duvara çarpmaya devam etmektedir. Yüzbinlerce insanın akıbeti hâlâ belirsizliğini korumakta olup, bu da büyük ölçüde onlara vatandaşlık hakkı vermeyi ya da medeni haklarını iade etmeyi reddeden Myanmar'ın siyasi iradesine bağlıdır. Kendi ülkelerinde temel güvenlik garantileri olmadan, yeniden inşa ile ilgili her türlü konuşma sadece formalite olarak kalmaya devam edecektir.

Bu uzun süredir devam eden durum, çeşitli uluslararası ve bölgesel kurumların acziyetini açıkça ortaya koymaktadır. Bölgesel birlik (ASEAN), kararlı adımlar atmak yerine, müdahale etmeme ilkesine bağlı kalmaya ve oybirliğine dayalı kararlar almaya devam etmektedir. Benzer şekilde Birleşmiş Milletler ve İslam İşbirliği Teşkilatı da, Rohingya Müslümanlarına yönelik sistematik ve organize şiddeti durdurmak için hızlı ve somut önlemler almaktan aciz kaldıklarını kanıtlamışlardır.

Bu acı gerçek, uluslararası düzenin ne kadar kırılgan olduğunu ortaya koymaktadır. Zira küresel anlayış, insan hakları ve insan onuru pahasına, sürekli olarak ulusal çıkarları, iç siyasi istikrarı ve ekonomik yükleri ön planda tutmaktadır. -Güneydoğu Asya'daki Müslüman çoğunluklu ülkeler de dahil olmak üzere- dünya çapında ülkelerin sergilediği şüpheci ve pragmatik tutum, insani dayanışmanın çoğu zaman ulusal egemenliğin sınırlarında durduğunu bir kez daha teyit etmektedir. Ulusal bencillik, insan hayatının korunmasının üstüne konulan bir kalkan olarak kullanıldığı sürece, Rohingya krizinin temel nedenleri çözümsüz kalmaya devam edecektir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Abdullah Asvar